

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИДНІПРОВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ
КАФЕДРА АРХІТЕКТУРНОГО ПРОЕКТУВАННЯ
ТА МІСТОБУДУВАННЯ

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

до виконання комплексного архітектурно-містобудівного проекту для іноземних студентів III курсу ступеня бакалавра (5 семестр) спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» освітньо-професійної програми «Архітектура та містобудування» денної форми навчання

Планування та забудова селища з розробкою житлового будинку

OUVRAGE DIDAGTIQUE

sur la réalisation d'un projet complexe d'architecture et d'urbanisme
à l'usage des étudiants étrangers de la III année d'études
(V semestre) de licence de la filière 191 «Architecture et urbanisme»

**Planification et construction d'un village comprenant
l'élaboration d'une maison**

Методичні вказівки до виконання комплексного архітектурно-містобудівного проєкту для іноземних студентів III курсу (5 семестр) ступеня бакалавра спеціальності 191 «Архітектура та містобудування» освітньо-професійної програми «Архітектура та містобудування» денної форми навчання / Укладачі: Мерилова І.О., Швець І.А., Задунай В.В.- Дніпро: ПДАБА, 2022–35 с.

Ouvrage didactique Sur la réalisation d'un projet complexe d'architecture et d'urbanisme à l'usage des étudiants étrangers de la III année d'études (V semestre) de licence de la filière 191 «Architecture et urbanisme» / Укладачі: Мерилова І. О., Швець І. А., Задунай В. В.- Дніпро: ПДАБА, 2022–35 с.

У методичних вказівках наведено загальні положення з планування і забудови селища та з проєктування багатоквартирного будинку, вимоги до розпланування сільських поселень, фактори впливу на архітектурно-планувальну композицію селища, норми та принципи проєктування житла, а також вказано склад та об'єм роботи, визначено порядок та методику проєктування, наведено рекомендовану літературу.

Les instructions méthodiques comprennent des dispositions générales sur la planification et le développement d'un établissement et sur la conception d'un immeuble d'appartements, les exigences relatives à l'aménagement des établissements ruraux, les facteurs influençant la composition architecturale et de planification de l'établissement, les normes et les principes de la conception des logements, ainsi que la composition et la portée des travaux, l'ordre est défini et la méthodologie de conception, la littérature recommandée est donnée.

Укладачі: Мерилова І. О., к. арх., доцент, доцент кафедри архітектурного проєктування та містобудування ПДАБА;
Швець І. А., старший викладач кафедри архітектурного проєктування та містобудування ПДАБА;
Задунай В. В., викладач кафедри іноземних мов ПДАБА;
Відповідальний за випуск: Невгомонний Г. У., к.т.н., доцент, завідувач кафедри архітектурного проєктування та містобудування ПДАБА.
Рецензент: Воробйов В. В., кандидат архітектури, доцент кафедри архітектурного проєктування та містобудування ПДАБА.

Затверджено на засіданні
кафедри архітектурного
проєктування та містобудування
ДВНЗ ПДАБА
Протокол №12 від 18.04.2022 р.

Рекомендовано до друку
навчально-методичною
радою ДВНЗ ПДАБА
Протокол № 6 від 23.06.2022 р.

Зміст

Introduction.....	3
1. Objet et tâches du travail.....	4
2. Dispositions générales.....	4
2.1 Composition du projet.....	4
2.2 Base théorique.....	5
3. Modalités de mise en œuvre du projet - Chapitre I « Aménagement d'un habitat de 2 000 habitants ».....	6
3.1. Détermination du territoire pour la conception de l'implantation et analyse des conditions du site.....	6
3.2. Plan de référence.....	8
3.3. Recherche d'un concept d'urbanisme.....	9
3.4. Zonage fonctionnel du territoire villageois.....	10
3.5. Structure architecturale et urbanistique	14
3.6. Organisation de la planification de la zone agricole. Plan général.	17
3.7. Réseau routier et voirie.....	19
3.8. Aires résidentielles.....	20
3.9. Le système de services et le territoire du centre communautaire....	20
3.10. Espaces verts.....	20
3.11. Zones non résidentielles.....	22
4. L'ordre d'exécution du projet - II volet "Aménagement de la partie centrale du village"	22
5. L'ordre de mise en œuvre du projet - Chapitre III "Bâtiment résidentiel"	23
5.1. Base théorique.....	24
5.2. Exigences de base en matière de logement.....	25
5.3. Zonage fonctionnel de la résidence.....	26
5.4. Éléments d'aménagement d'une maison à étage moyen.....	27
5.5. Maisons sectionnelles.....	28
5.6. Systèmes structuraux et matériaux de construction.....	
5.7. Plan général et organisation du territoire.....	
11. Littérature recommandée.....	
Annexes	

Introduction

Les recommandations méthodiques présentées ont été élaborées sur la base de documents réglementaires et juridiques, de manuels et d'ouvrages de référence dans le domaine de l'architecture et de l'urbanisme [1, 2, 6-12], ainsi que sur la base des dispositions de la formation pédagogique et professionnelle programme pour les demandeurs d'éducation. Le matériel pédagogique et méthodologique de E.B. Yashunsky, I.M. Gavrilov, T.F. Panchenko, V.V. Vorobyov [3, 4, 9, 10] a été pris en compte.

1. Objectif et tâches

Trois volets du projet complexe, destinés à être achevés au cours du semestre: organisation de l'aménagement du territoire agricole du village pour 2 000 habitants; planification-spatiale et décision architecturale-environnementale de la partie centrale du village ; projet d'esquisse d'un immeuble d'appartements de plain-pied dans les conditions du village conçu. Le développement de ces sections révèle le but de la planification architecturale et urbaine - créer un environnement pour une existence confortable et polyvalente des personnes, qui répondra à des exigences architecturales-esthétiques, fonctionnelles-planificatives élevées, à des critères écologiques et économiques.

2. Conditions

2.1. Composition du projet.

Section I. Planification d'une agglomération de 2 000 habitants (format A1 ou A0) :

- 1) Diagramme de situation, M 1:25 000. Il montre l'emplacement du village dans la région et le système de peuplement.
- 2) Plan de référence, M 1:10 000. Illustre les résultats de l'analyse des conditions naturelles et des contraintes d'aménagement.
- 3) Plan général, M 1:2 000. Dessin de base du projet.
- 4) Modèle structurel et de planification, M 1:10 000. Révèle la relation entre les éléments de planification, les nœuds et les axes spatiaux de la colonie.
- 5) Schéma du système de transport et de service public, M 1:10 000.
- 6) Les indicateurs technico-économiques et l'équilibre du territoire.
- 7) Profils transversaux des rues, M 1:200.
- 8) Une notice explicative (1 feuille A4) et un album de dessins de croquis.

Section II. Disposition de la partie centrale de la colonie M 1:1000.

Relevé, panorama ou image perspective/axonométrique d'un fragment du plan général M 1:200 - 1:1000.

Section III. Projet d'esquisse d'un immeuble à appartements (album format A3) :

- 1) Plan général du groupe résidentiel, M 1:500; schéma de section.
- 2) Un jeu de dessins d'une des sections: plans, M 1:200; coupe M 1:100 ; façades, M 1:200.
- 3) Une vue en perspective de la maison ou de l'ensemble du bloc.

Les dessins doivent montrer: l'orientation selon les directions cardinales avec une rose des vents, le relief de surface sous forme de lignes horizontales; la direction des cours d'eau, des bâtiments et des structures de soutien; toutes les rues projetées, lignes rouges, notation et explication.

Tous les dessins de planification doivent être orientés avec la direction nord vers le haut. Les plans de conception doivent être éclairés par l'image des ombres tombantes des bâtiments, des arbres et des géoplastiques du terrain.

2.2. Base théorique.

Un village est une agglomération dont la formation et le développement sont liés à l'implantation d'entreprises, de nœuds ferroviaires et d'ouvrages hydrauliques sur son territoire. Les habitants du village sont majoritairement employés dans les sphères industrielles ou socio-culturelles. Contrairement au village, où les habitants sont généralement employés dans le secteur agricole.

Types de villages par caractéristique fonctionnelle, selon le principal facteur de formation de la ville:

1. Établissements de travailleurs - situés à proximité des installations de production (mines, usines, centrales électriques, etc.). Environ 80% de la population active sont des employés de l'entreprise, des employés. Une particularité est une importante migration quotidienne du lieu de résidence vers l'entreprise et inversement.
2. Établissements scientifiques - situés dans des établissements scientifiques ou éducatifs (campus, établissements dans des instituts de recherche, etc.). Ils se caractérisent par une diminution de la population en été.
3. Établissements de villégiature et de loisirs - situés dans des zones à fort potentiel récréatif. Ces établissements se caractérisent par une augmentation saisonnière significative du nombre de résidents.
4. Colonies de campagne - situées dans ou à proximité de la banlieue des villes. Ils agissent comme un lieu de loisirs saisonniers pour les citadins, ce qui augmente leur population en été. Le nombre de la population employée dans l'agriculture est inférieur à 25 %.
5. Colonies de chalets - colonies fixes situées dans ou à proximité de la banlieue des grandes villes. Ils agissent comme un lieu de résidence permanente de la population, se caractérisent par un niveau important d'amélioration du territoire, un niveau moyen de migration quotidienne (vers la ville et vice versa) et une fonction agricole presque absente.
6. Les établissements agraires sont la forme d'établissement la plus traditionnelle. La population est employée dans le secteur agricole. Les processus de migration sont les plus faiblement exprimés.

2.3. Structure démographique et types de logements recommandés.

La population estimée de la colonie prévue est d'environ 2 000 habitants.
Structure démographique:

1. Groupe de personnes en âge de travailler de 18 à 65 ans (55 à 60%) - engagés dans l'éducation, employés dans le domaine de la construction urbaine, employés dans le domaine des services, chômeurs et handicapés.

2. Incapable de travailler groupe de moins de 18 ans (17-20%).

3. Incapable de travailler groupe âgé de plus de 65 ans (20-24%).

Le nombre d'employés d'entreprises et d'institutions importantes pour la formation de la ville est de 600 à 700 personnes; c'est plus de 30% de la population de la colonie prévue.

La population estimée d'une famille est de 3,5 personnes, il est donc nécessaire de fournir un logement à 572 familles. Pour chaque famille, il est nécessaire de prévoir la possibilité de choisir librement le type de logement : une maison unifamiliale avec un terrain de 0,1-0,3 hectare ; maison saisie ou maison de ville; un appartement dans un immeuble de 4 étages maximum). En règle générale, les grandes familles choisissent des maisons unifamiliales (chalets), tandis que les petites familles et les célibataires choisissent des appartements. Calculs approximatifs pour la réinstallation des résidents:

Type de logement	Nombre d'habitants (familles)	Nombre de familles	Population
maisons unifamiliales (chalets)	35% або 200 будинків	3 – 5 чол.	900
maison individuelle ou maison de ville	30% або 172 будинки	2 – 4 чол.	650
appartement dans un immeuble jusqu'à 4 étages	35% або 200 квартир	1 – 4 чол.	450

3. Procédure de mise en œuvre du projet – Chapitre I «Aménagement d'un village de 2 000 habitants ».

Une sélection de matériel cartographique à l'échelle 1/25 000 - 1/50 000 vous sera présentée avec des options pour les sites d'implantation, où vous devrez évaluer les qualités objectives des sites présentés. Les exigences de surface pour la planification d'un village de la taille spécifiée sont de 50 à 100 hectares.

3.1. Détermination du territoire pour la conception de l'implantation et analyse des conditions du site.

La procédure suivante est attendue :

1. Étude de la situation de l'aménagement du territoire sur la carte. Le système développé de colonies est étudié, parmi lequel la principale colonie est identifiée, les fonctions des colonies dans ce système sont déterminées et le système ferroviaire et routier principal est identifié.

2. Le lieu où une nouvelle colonie pourrait être formée et les fonctions qu'elle remplira sont déterminés. Il est établi comment la future colonie sera reliée au réseau routier et aux autres colonies.
3. La situation topographique sur la carte est étudiée. Le caractère général du relief des hautes terres, des plateaux, des pentes raides et douces, des basses terres, des irrégularités et des ondulations du relief (poutres et ravins) est déterminé. Le système des masses d'eau est déterminé - rivières, sens de leur écoulement, lacs, marécages; et espaces verts - forêts, bosquets, vergers.
4. Un endroit favorable est établi où une nouvelle colonie pourrait être formée. Il est déterminé à quel point les conditions du terrain, de l'insolation et du système de réservoir sont pratiques.

La nouvelle colonie est planifiée en utilisant l'infrastructure régionale existante. Il ne doit pas être affecté par les industries, les communications ou les colonies. Il ne doit pas aggraver les conditions de leur fonctionnement, violer les limites des zones de protection, des zones d'exclusion, des corridors techniques, des forêts et d'autres facteurs naturels précieux. La colonie ne doit pas occuper des terres agricoles de valeur.

Il vaut mieux choisir des territoires au relief pittoresque, à proximité de plans d'eau et de massifs verdoyants, pour l'implantation du village. Le territoire alloué pour la conception de la colonie doit avoir:

- taille suffisante compte tenu de la perspective d'augmentation de l'implantation ;
- relief avec une pente appropriée, qui assurera le drainage des précipitations et en même temps ne deviendra pas une complication pour le placement d'objets de fonctions résidentielles et culturelles et domestiques (0,5 - 15%), ainsi que des fonctions industrielles (0,3 - 3 %), pour l'aménagement des routes et des réseaux d'ingénierie ;
- un degré d'ensoleillement suffisant, ce qui est particulièrement important pour le placement de la zone résidentielle (versants sud, est et ouest), les versants nord doivent être laissés non aménagés ou pour le placement de la zone de production et de stockage des services publics.

Les objets hydrographiques, rivières et lacs, sont toujours un facteur favorable pour l'homme. Cependant, la présence d'eau libre est associée à un certain nombre de restrictions et de préoccupations importantes concernant le respect des zones de protection de l'eau, les conditions de localisation mutuelle du village, la production et les principales installations d'approvisionnement en eau et d'assainissement. Le danger d'inondation et d'hydroérosion de la surface doit également être pris en compte.

Potentiel esthétique du site. Il est toujours positif d'avoir une dominante esthétique, « ce que les habitants vont regarder » : une montagne, un plan d'eau, une vallée, un affleurement rocheux, un massif forestier, etc. Et les

conditions de perception visuelle de l'environnement, "d'où regarder" l'axe de composition, la zone visuelle, le champ, la piscine, etc., sont importantes.

Les directions des liaisons structurantes du village (rues, places, placettes, etc. espaces publics) doivent tenir compte des axes spatiaux du paysage (longer ou traverser des bassins versants, des canaux d'eau, des massifs intermontagnards, etc.).

3.2. Plan de référence.

Toutes les informations connues issues de l'analyse des conditions du site doivent être reportées sur une carte à l'échelle 1:10 000.

- restrictions d'urbanisme : 1 - bâtiments, voirie, génie des communications (tout ce qui sera préservé sur le territoire); 2 - objets naturels protégés (forêts, jardins) et zones inadaptées (marécages, plaines inondables, ravins, falaises, pentes abruptes); 3 - zones de protection: zones de protection des eaux, de protection sanitaire et de protection contre le bruit ;
- attractions fonctionnelles : direction d'entrée ou d'entrées du village, liaisons avec d'autres agglomérations, gare ferroviaire, etc. ; direction vers le lieu de travail; attractions récréatives aux lieux de repos;
- dimensions conditionnelles de la colonie, dans lesquelles un groupe de parcelles est défini, qui, déterminées comme les plus favorables à la conception, la configuration de cet endroit déterminera en outre le type de modèle structurel et de planification de la colonie : compact, linéaire , linéaire-segmenté, segmenté ou autres.

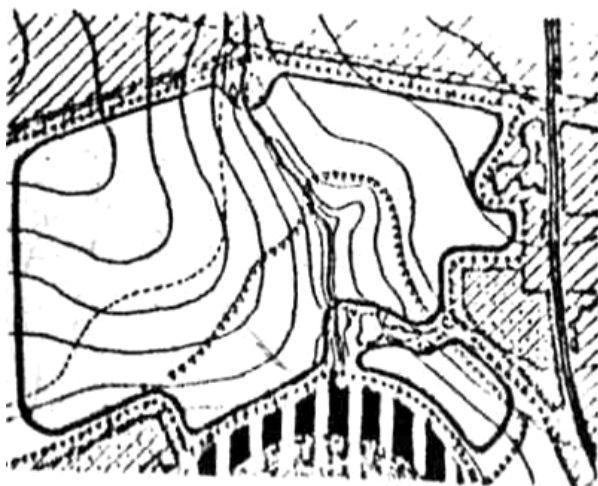

Рис. 1. Plan de référence : contraintes d'urbanisme ; les terrains sont constructibles ; attractions régionales, professionnelles et récréatives.

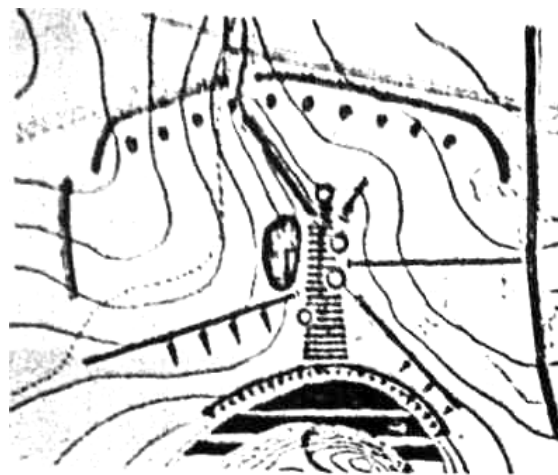

Рис. 2. Schéma du potentiel esthétique.

3.3. Recherche d'un concept d'urbanisme.

En fonction de la configuration du site, il est nécessaire de déterminer le type de planification de la future implantation. Ensuite, la configuration de

l'implantation des zones fonctionnelles (agricoles, industrielles, communales) et la configuration du cadre d'aménagement doivent être déterminées. Dans le schéma de la structure d'aménagement, il est nécessaire d'indiquer: l'entrée, le centre du village, les directions des principales liaisons, les éléments spatiaux des zones résidentielles avec leurs centres locaux. Une école, un centre sportif et un parc devraient être adjacents au cadre d'aménagement. Types d'implantations selon la configuration du plan :

- Compact - la forme la plus optimale de structure de planification. Il se caractérise par une zone densément bâtie autour d'un centre communautaire, d'un réservoir ou d'un autre noyau composite.
- Linéaire - avoir une configuration allongée du plan de peuplement, qui est déterminée par le terrain (le long du rivage d'un réservoir, d'un ravin, d'un versant de montagne, etc.) ou d'un corridor de transport. Cette structure de planification est de nature ouverte.
- Désarticulé - caractérisé par la présence de plusieurs parcelles de terrain, séparées les unes des autres par un terrain ou une infrastructure.

3.4. Zonage fonctionnel du territoire villageois.

Le zonage fonctionnel est l'organisation spatiale du territoire de l'établissement selon la nature de l'utilisation, c'est-à-dire selon la finalité fonctionnelle.

1. Zone familiale. Il abrite des bâtiments résidentiels et publics : quartiers résidentiels et collectifs ; sites d'établissements d'enseignement, de soins de santé, d'institutions culturelles et artistiques, d'installations de culture physique et de sport, d'entreprises commerciales et de restauration, de services ménagers, d'institutions du gouvernement de l'État et d'autonomie locale, d'organisations publiques et religieuses, d'institutions financières et de crédit ; espaces publics et espaces verts.

La zone agricole doit être située sur le territoire présentant les conditions sanitaires, hygiéniques et paysagères les plus favorables.

La zone des ménages doit être séparée des zones de production et de stockage des services publics à l'aide d'espaces verts sanitaires et protecteurs.

Pour la détermination approximative de la superficie de la zone agricole, des indicateurs sont pris qui dépendent du nombre d'étages du bâtiment. Par exemple : jusqu'à 3 étages sans parcelles de terrain - 10 hectares pour 100 personnes ; lors de la construction avec des terrains - 50 hectares pour 1 000 personnes.

2. Zone de production. Des entreprises de l'industrie, de l'énergie, de l'agriculture, de la sylviculture, de la gestion de l'eau et d'autres installations de production sont situées à l'intérieur de ses frontières.
3. La zone de stockage des services publics est destinée au placement des entreprises d'entreposage, de logement et de services communaux, de

gestion des ordures ménagères, des services zoo-vétérinaires, du territoire des lieux de sépulture, des unités d'incendie et de secours.

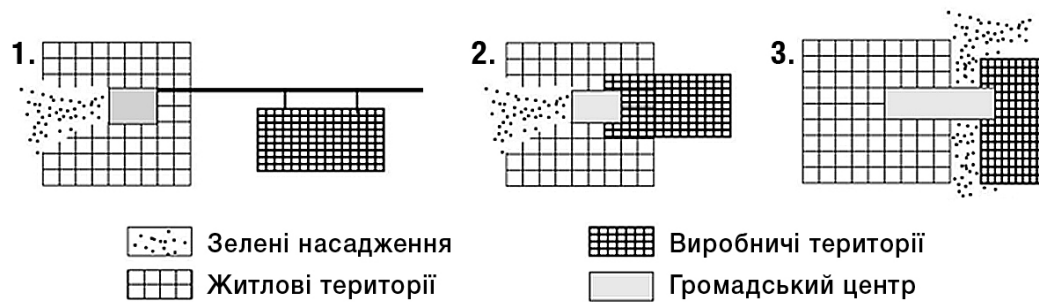

Рис. 3. Principes de localisation mutuelle des zones agricoles et de production :
 1 – les zones résidentielles sont reliées à l'industrie par les moyens de transport ;
 2 – la zone industrielle est activement incluse dans la composition du centre public (les lacunes sanitaires nécessitent une attention supplémentaire) ; 3 – le centre public sert de trait d'union entre les zones de production et d'habitation.

3.5. Structure architecturale et urbanistique.

Sur la base des résultats du plan de référence, les concepts d'"élément spatial" et de "connexion linéaire" doivent être guidés dans le processus de formation du concept d'urbanisme :

- élément spatial - un objet fonctionnellement spécialisé (bâtiment ou complexe résidentiel, un grand objet séparé d'usage général, entreprises industrielles et communales, etc.). Les éléments sont combinés dans des zones fonctionnelles appropriées et occupent des endroits appropriés dans l'établissement ;
- connexion linéaire - un couloir conditionnel formé selon le principe de la connexion la plus courte et reliant les éléments spatiaux. Les connexions sont divisées par intensité (principale, locale, spéciale, etc.) et ont des dimensions, des équipements et des installations appropriés.

Les lieux de contact et d'intersection des éléments spatiaux et des connexions linéaires de la colonie déterminent les "nœuds structuraux" de la colonie. Lors de l'élaboration d'un modèle architectural et de planification d'une agglomération, le concept de "cadre structurel" doit être utilisé pour désigner la partie du territoire de l'agglomération avec la concentration maximale des éléments les plus actifs et les connexions les plus intensives.

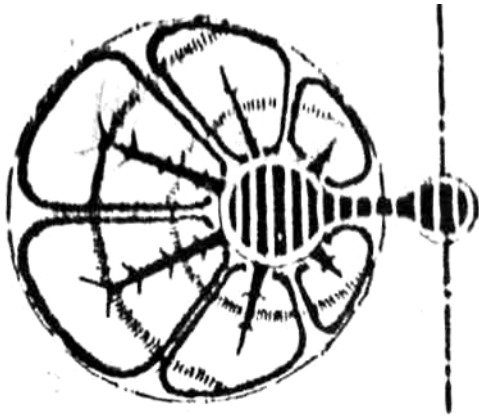

Рис. 4. Le modèle théorique de l'organisation structurale de l'agglomération : le cadre dans lequel se concentrent le centre, les connexions les plus actives et le nœud de contact ; éléments structuraux reliés au cadre; ligaments radiaux ; le centre est également accessible, passable, multifonctionnel.

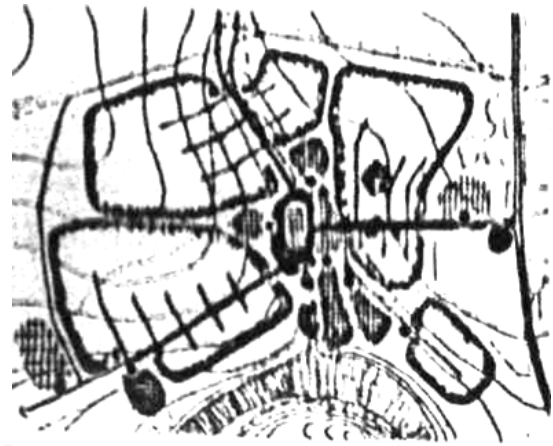

Рис. 5. Interprétation du modèle théorique dans les conditions d'un site spécifique et remplissage avec les fonctions villageoises : structure architecturale et urbanistique.

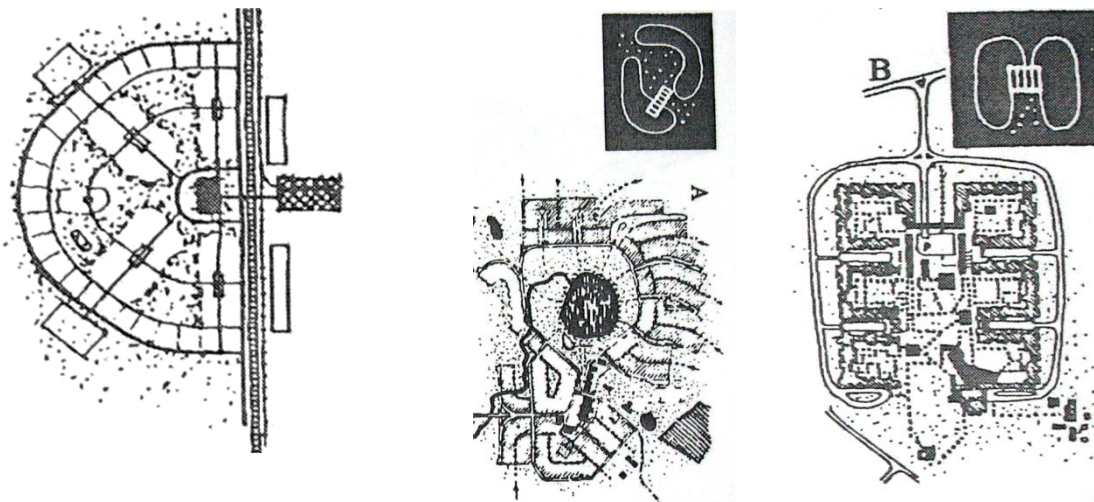

Рис. 6. Modes d'organisation de la planification : plan compact ; un village autour d'un objet naturel ; séparation des piétons et de la circulation (périmètre de transport).

3.6. Organisation de la planification de la zone agricole житло. Plan général.

Sur la base du concept d'urbanisme et de la structure architecturale et urbanistique adoptés à l'étape précédente, un schéma du schéma directeur est dessiné à l'échelle 1:5000. Après cela, vous devez procéder à la mise en œuvre du plan directeur.

Pour élaborer un schéma du plan directeur, il est nécessaire de connaître la liste des objets et des fonctions, et de déterminer la taille de leurs territoires. Tels que la gare routière, l'école, les jardins d'enfants, le stade, le parc, le temple, le centre complexe du village, la zone sous les immeubles à plusieurs appartements et autres. Nous vous conseillons de dessiner ces territoires sous forme de rectangles séparés de la zone fixe correspondante, il sera commode de les placer et de les déplacer sur le schéma du plan directeur.

Рис. 7. Schéma du Plan général.

Le plan directeur dessiné à l'échelle 1:2000 doit faire apparaître les axes, les chaussées et les lignes rouges des rues. Les limites des territoires de tous les éléments fonctionnellement spécialisés du village. Tous les bâtiments résidentiels et publics sont représentés et les éléments paysagers sont résumés.

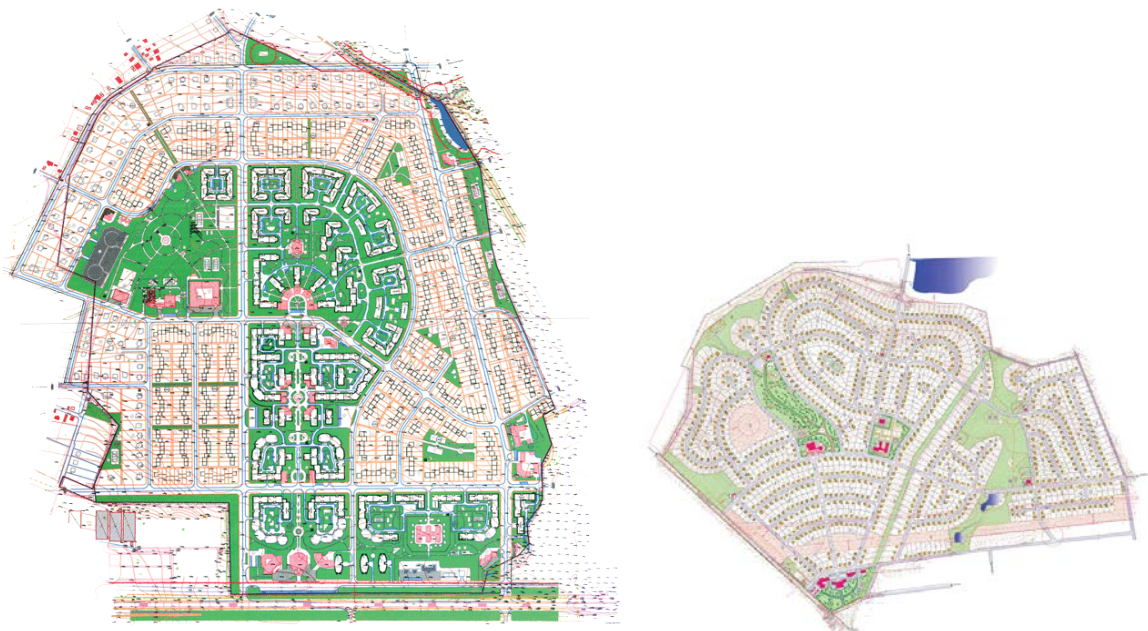

Рис. 8. Exemples de schémas directeurs (projets réels, à partir de sources ouvertes).
Auteurs recherchés.

3.7. Réseau routier et voirie.

Réseau routier et voirie. Sur la base du modèle de la structure architecturale et urbanistique du village et du schéma du plan général, les tracés exacts des rues sont tracés. Ils doivent fournir des connexions pratiques, répondre aux exigences réglementaires concernant le drainage de surface, les pentes longitudinales, les rayons de braquage, les dimensions transversales des chaussées, les voies de protection, les couloirs techniques, les boulevards et les parcs. Tenir compte de la classification transport et technique et du rôle architectural et structurel (Figs. 9 et 10).

Les dimensions des distances entre les rues résidentielles doivent correspondre au type et aux modalités d'organisation du développement résidentiel et à la forte densité linéaire du futur développement (longueur de rue la plus courte pour un plus grand nombre de maisons). Un système d'organisation des rues sans quartier est possible dans les zones de développement immobilier. Il prend en compte la nécessité de réaliser des coursives intra-quartier dont la longueur est limitée par des normes (150 et 300 m). La distance entre les entrées ne dépasse pas 300 m l'une de l'autre et, dans le cas des bâtiments périmétriques, pas plus de 180 m.

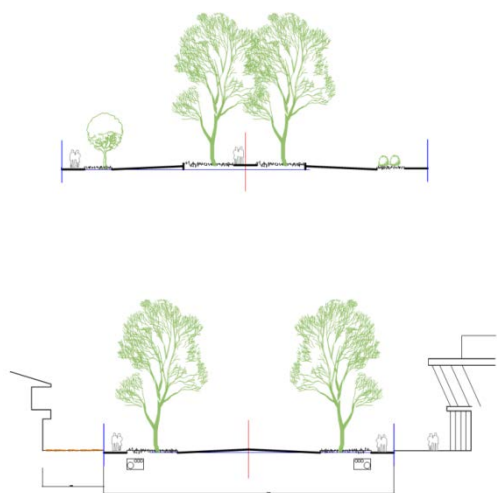

Рис. 9. Profils transversaux de la rue avec le boulevard et la rue principale.

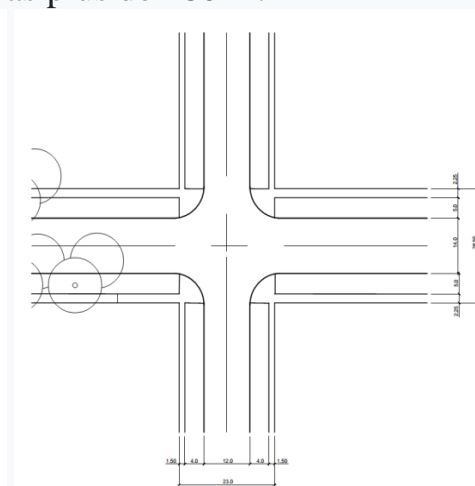

Рис. 10. Éléments de rue et d'intersection sur le dessin en plan.

3.8. Aires résidentielles.

L'une des conditions les plus importantes d'une planification rationnelle est le placement compact des bâtiments résidentiels. Le zonage de la construction des villages est réalisé selon le principe "les bâtiments les moins denses sont situés plus loin du centre".

Lors de la détermination de la zone résidentielle de la zone agricole, celle-ci doit être basée sur la nécessité de fournir à chaque famille un appartement ou une maison séparé.

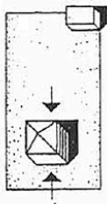
Pour les villages, le développement résidentiel est formé par les types de bâtiments suivants :

- les propriétés unifamiliales ;
- bloc ou maison de ville ;
- immeubles à plusieurs appartements de hauteur moyenne (jusqu'à 4 étages);
- à structure mixte.

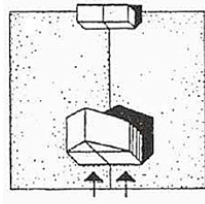
Les manoirs sont le type principal pour la formation de la zone résidentielle de la zone agricole, dans laquelle, avec les conditions de vie les plus confortables, la possibilité de mener une ferme subsidiaire personnelle sur sa propre parcelle est assurée.

Садибна забудова

Одноквартирна

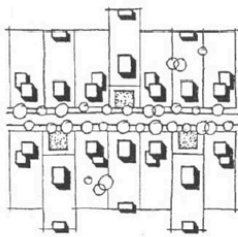

Двоквартирна

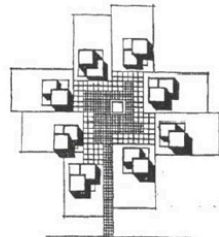

Прийоми садибної забудови

Будинки розміщуються уздовж вулиць

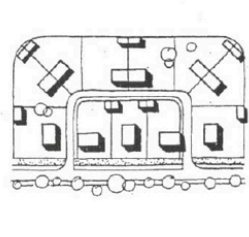
Будинки поєднуються у групи

Будинки розміщено уздовж глухих кутів

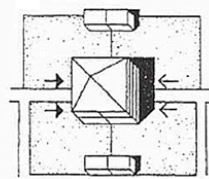
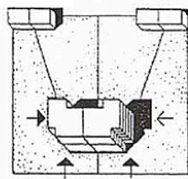

Будинки розміщено уздовж проїзду

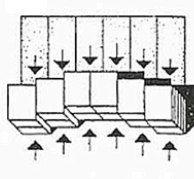

Блокована забудова

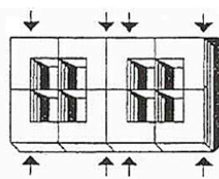
Чотирьохквартирна

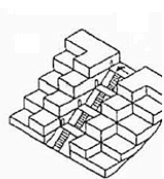
Рядова

Атріумна

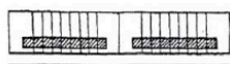

Терасна

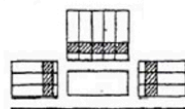

Прийоми блокованої забудови

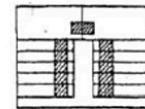
Будинки розміщуються уздовж вулиць

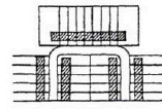
Будинки розташовано навколо спільного майданчика (курдонера)

Будинки розміщено уздовж глухих кутів

Будинки розміщено уздовж проїзду

Багатоквартирна забудова

Рис. 11. Типологія будівель житлових і методи організації будівель житлових.

Le manoir, en tant que type principal de bâtiment rural, peut être linéaire, quart, groupe. En fonction de la taille de la parcelle, le développement peut être réalisé par des maisons unifamiliales individuelles (parcelles de 600 à 1000 m²) et des blockhaus (parcelle individuelle de 150 à 500 m²).

Lors de la construction de pentes raides (15-20%), il est conseillé d'utiliser des maisons mitoyennes de 2 à 3 étages avec un placement à plusieurs niveaux.

Le bâtiment résidentiel sur cour est situé avec la façade principale donnant sur la rue avec un retrait de 3 à 6 m de la ligne rouge.

Le choix de la méthode de construction dans chaque cas spécifique est déterminé par la taille de la colonie, les conditions naturelles et la composition générale de l'architecture et de la planification.

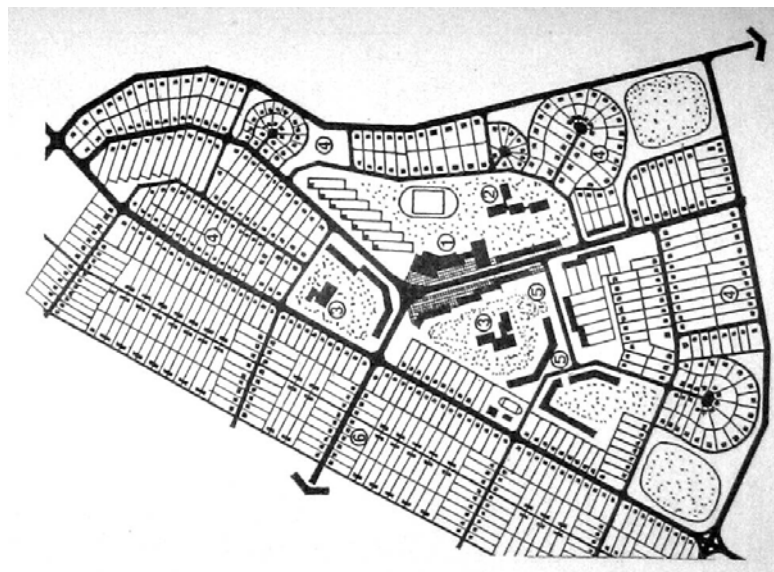

Рис. 12. Методи групування будівель житлових різних типів (схематичний малюнок).

Sur le territoire du manoir, en plus des parcelles proprement dites, des espaces communs doivent être prévus : des installations pour le stockage des agents extincteurs, des zones pour les conteneurs à déchets, pour le stationnement des voitures, des commerces mixtes, le conseil d'administration, un premier poste de secours, aires de jeux pour enfants.

3.9. Le système de services et le territoire du centre communautaire.

Le centre civique d'un établissement rural est son principal élément structurel. Il comprend des institutions de gestion et de services culturels et domestiques, ainsi que la place principale pour les événements publics de masse. La superficie du centre communautaire (hors parc et installations sportives de surface) est déterminée à raison de 10-20 m² par habitant.

Territoires d'institutions d'utilité publique. Les installations communautaires uniques doivent être distinguées des installations ordinaires. Les particuliers doivent être situés dans des bâtiments résidentiels (écoles maternelles et petits "points" commerciaux, avec un rayon d'accessibilité de 300-500 m).

Les équipements villageois les plus actifs (commerce, gestion et communication) sont concentrés dans le noyau central, formant le centre communautaire du village. Cet espace doit avoir des approches pratiques, des entrées, des parkings, être bien connecté (surtout visuellement) avec le paysage esthétique dominant. Certaines institutions sont situées à l'extérieur du centre communautaire, mais elles doivent être reliées aux principaux nœuds de communication et de structure. L'école est placée dans un endroit également accessible avec un rayon de 500-800 m; des installations sportives à proximité d'espaces verts, un stade sur un terrain plat méridional ; la gare routière et le marché peuvent former un seul complexe plus près de l'entrée ; le temple peut être soit au centre, soit à l'extérieur de celui-ci. L'hôpital est conçu pour desservir un groupe d'agglomérations et a une grande superficie, il n'est donc pas situé au centre mais à la périphérie de la zone rurale – не сільскої.

Le territoire du centre public doit être zoné selon la fonction des institutions implantées sur son territoire : culturelles et domestiques, administratives, commerciales. Ainsi, les institutions à fonctions administratives et commerciales sont implantées selon le principe du transit : à l'entrée de l'agglomération. Les institutions culturelles sont tournées vers les loisirs et peuvent être implantées en périphérie, à proximité du parc. Le centre civique n'est pas seulement un ensemble d'objets agencés de manière rationnelle, c'est l'espace principal de la colonie, ici il est important d'organiser l'environnement des espaces ouverts dans une combinaison harmonieuse avec le bâtiment, dont l'architecture se démarque nettement parmi les résidences bâtiments. Le cœur du centre est généralement la place principale et il est important de réfléchir aux objets qui y seront orientés.

Le centre communautaire est le principal élément de composition de l'ensemble de la colonie.

Il convient de prévoir la connexion directe du centre public avec des espaces verts dont la taille doit être d'au moins 25% de l'ensemble du territoire du centre public dans les limites des centres publics.

Liste et indicateurs calculés du soutien réglementaire équipements de service public

Заклади, установи	Одиниця виміру	Нормативна величина у розрахунку на 2000 мешканців населення	Розміри земельної ділянки
1	2	3	4
Заклади освіти			
Дитячі дошкільні заклади (дитсадок)	Місць	2 дитсадки на 60 місць	2 дитсадки по 2700 м ² (0,27 га) кожен
Повна середня школа I-III ступеня (зі шкільним стадіоном)	Місць	12 класів на 25 учнів, 300 місць	20 000 м ² (2 га)
Заклади з охорони здоров'я			
Лікарня з допоміжними будівлями та спорудами	Койка	18	5000 м ² (0,50 га)
Фельдшерсько-акушерський пункт	Об'єкт	12	2000 м ² (0,2 га)
Поліклініка	Відвідувань за зміну	20	1000 м ² (0,1 га)
Аптека	Об'єкт	1	3000 м ² (0,3 га) або вбудовані
Фізкультурно-спортивні споруди			
Спортивна зала загального використання	м ² площі підлоги	300 м ²	-
Басейни криті та відкриті	м ² площі дзеркала води	50м ²	-
Заклади культури та мистецтва, культові споруди			
Клуб та центр дозвілля	Місць відвідувачів	500	10000 м ² (1 га)
Культова споруда (церква)	Об'єкт	1	10000 м ² (1 га)

Продовження таблиці 5

1	2	3	4
Підприємства торгівлі, громадського харчування та побутового обслуговування			
Магазини продовольчих та непродовольчих товарів	м ² торгівельної площі	300	0,3 га
Ринок	м ² торгівельної площі	75	0,1 га
Підприємства побутового обслуговування (ремонт та виготовлення одягу, ремонт взуття, побутових електроприладів, перукарня)	Робочих місць	6	200 м ² (0,02 га)
Пральня, хімчистка, лазня	Робочих місць	4	200 м ² (0,02 га)
Підприємства громадського харчування (кафе, їдальня)	Місць	50	0,25 га
Організації та установи управління, проектні організації, кредитно-фінансові установи та підприємства зв'язку			
Відділення зв'язку	Об'єкт	1	50 м ² (0,005 га)
Відділення та філії ощадного банку	Операційне місце	1	50 м ² (0,005 га)
Організації та установи управління (адміністративна будівля, сільрада)	Об'єкт	1	250 м ² (0,025 га)
Відділення поліції	Об'єкт	1	250 м ² (0,025 га)
Організації житлово-комунального господарства			
Готель	Місць	12	360 м ² (0,036 га)
Громадський туалет	Прилад	3	10 м ² (0,001 га)
<i>За межами сельбищної зони:</i>			
Пожежне депо	Пожежна машина	2	4000 м ² (0,4 га)
Кладовище	Га	2500 м ²	2,5 га
Автозаправна станція та станція техобслуговування	Об'єкт	1	5000 м ² (0,5 га)
Автостанція	Об'єкт	1	0,4 га

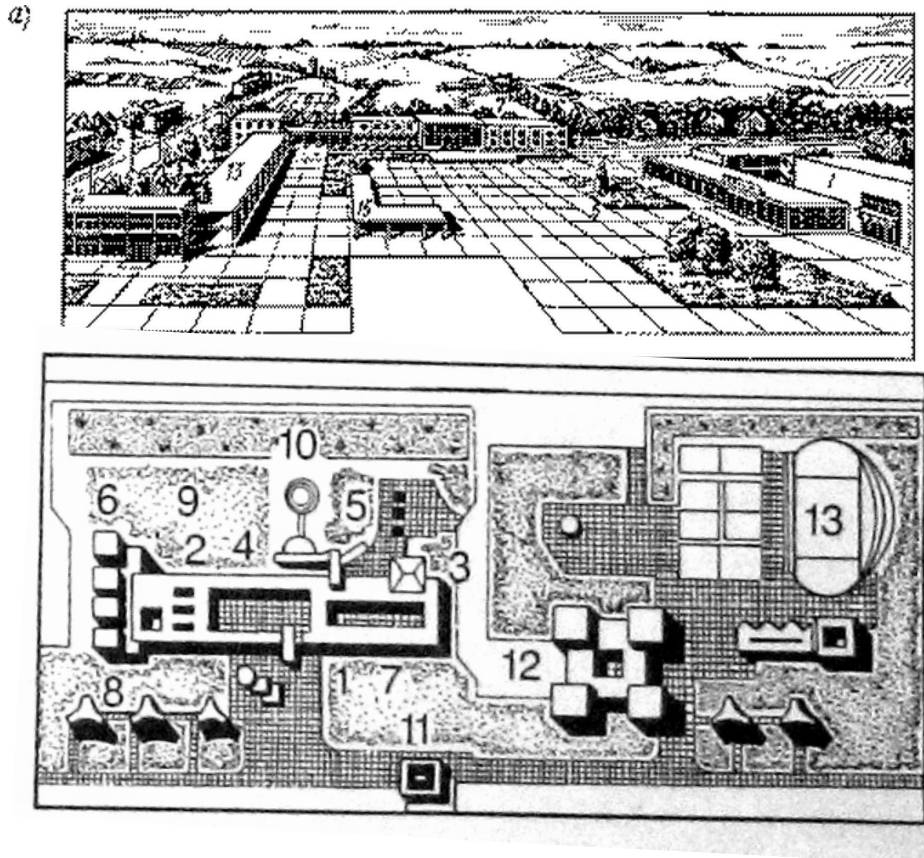

Fig. 13. Variante de l'organisation du centre communautaire du village.

3.10. Espaces verts.

Les espaces verts à usage commun dans la structure du village sont constitués selon deux principes : uniformité et continuité, ils doivent correspondre à la structure du paysage naturel, compléter les espaces naturels. Ils offrent un environnement confortable aux résidents et ne permettent pas de perturber les connexions écologiques dans le paysage naturel. Les exigences normatives pour la superficie des espaces verts à usage public sont de 12 à 14 m² pour 1 habitant.

Types d'aménagement paysager :

- espaces verts à usage public : parc du village, boulevards, places, végétalisation des espaces d'équipements publics ;
- zones vertes à usage limité : zones des écoles, des établissements pour enfants, culturels et éducatifs, des établissements de soins de santé, des zones d'équipements publics et sportifs ;
- aménagement paysager particulier : protection des eaux, plantations de protection de la nature des zones de protection sanitaire, écrans de protection contre le bruit et le vent, ceinture verte extérieure, plantations vertes régulières le long des rues (le territoire des rues est défini à l'intérieur des lignes rouges).

Озеленені території загального користування у структурі селища формуються за двома принципами: рівномірності та безперервності, повинні відповідати структурі природного ландшафту, доповнювати природні простори. Вони забезпечують комфортне середовище для мешканців і не дозволяють порушувати екологічні зв'язки у природному ландшафті. Нормативні вимоги щодо площі зелених насаджень загального користування 12 – 14 м² на 1 мешканця.

Типи озеленення:

- зелені насадження загального користування: селищний парк, бульвари, сквери, озеленення ділянок об'єктів громадського користування;
- озеленені території обмеженого користування: ділянки шкіл, дитячих, культурно-просвітницьких закладів, закладів охорони здоров'я, ділянки громадських та спортивних споруд;
- озеленення спеціального призначення: водоохоронні, природоохоронні насадження санітарно-захисних зон, шумо- та вітрозахисні екрани, зовнішній зелений пояс, рядові зелені насадження уздовж вулиць (територія вулиць визначається у межах червоних ліній).

3.11. Zones non résidentielles.

Les zones non agricoles не сільський comprennent la zone de service et de stockage, ainsi que les zones de production et la zone de production agricole.

La zone d'entrepôt communal est le territoire de la colonie, destiné à l'hébergement de groupes et d'entreprises individuelles qui répondent aux besoins de la population en matière de stockage de marchandises, de services communaux et domestiques avec des installations communes d'ingénierie, techniques et administratives pour eux. Les éléments suivants peuvent être placés dans la zone de stockage commune :

- entreprises de transport (garages, stations-service, stations-service, flottes de véhicules) ;
- les entreprises de services domestiques (blanchisseries, établissements de réparation d'appareils électroménagers, de vêtements, de meubles) ;
- les entreprises de logement et de services communaux ;
- objets et réseaux d'ingénierie et de support technique (réseaux d'ingénierie, systèmes ou communications de chaleur, de gaz, d'électricité, d'approvisionnement en eau et de drainage);
- les entreprises de gestion des ordures ménagères ;
- le territoire des lieux de sépulture ;
- les sapeurs-pompier.

Il est recommandé de placer les complexes de services publics et d'entrepôts, qui ne sont pas reliés à un service direct à la population, à l'extérieur de la colonie, en les rapprochant des centres de transport externes.

Le territoire de production est le territoire de localisation des entreprises industrielles et des installations de production connexes, des complexes, des institutions scientifiques avec des entreprises de recherche, des installations de stockage communales, des entreprises de production et de transformation de produits agricoles ; zones de protection sanitaire, etc.

Une zone de production agricole est une composante des établissements agricoles, sur le territoire desquels se trouvent différents types d'entreprises agro-industrielles ou leurs ateliers séparés. Types d'entreprises : végétales, animales, transformation et stockage des produits agricoles, production et maintenance technique des installations agricoles.

Lorsque des bâtiments résidentiels et des zones agricoles sont placés les uns à côté des autres, des zones ou des espaces spéciaux de protection sanitaire doivent être formés (de 50 à 2000 m selon le niveau de pollution de l'environnement par les entreprises).

4. L'ordre de mise en œuvre du projet - II section "Aménagement de la partie centrale du village".

Vous devez coordonner les limites de la partie centrale du village, conçues à l'étape précédente. Ces limites devraient inclure l'ensemble du centre communautaire, le territoire de l'école, les quartiers résidentiels directement adjacents au centre ; une partie du parc, du remblai, du stade et d'autres espaces importants peuvent être inclus.

Le tracé est réalisé à l'échelle M 1:1000.

À l'aide de la disposition, un système composite complet de bâtiments et d'espaces ouverts est modélisé, qui est perçu à la fois en hauteur et dans l'environnement. En travaillant sur l'aménagement, il est possible de simuler et d'imaginer la perception de l'environnement à hauteur d'homme.

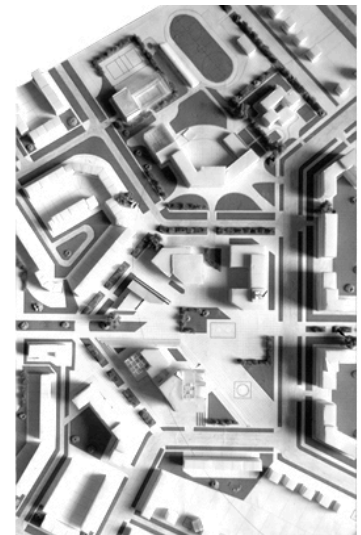
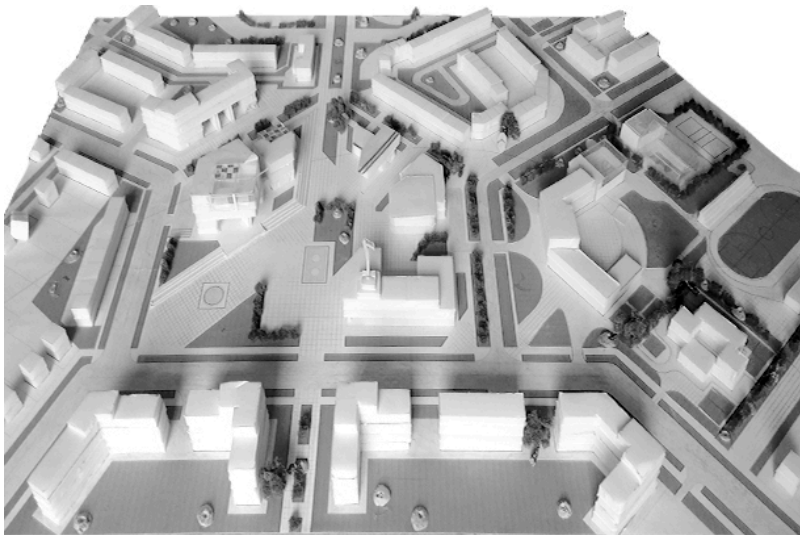
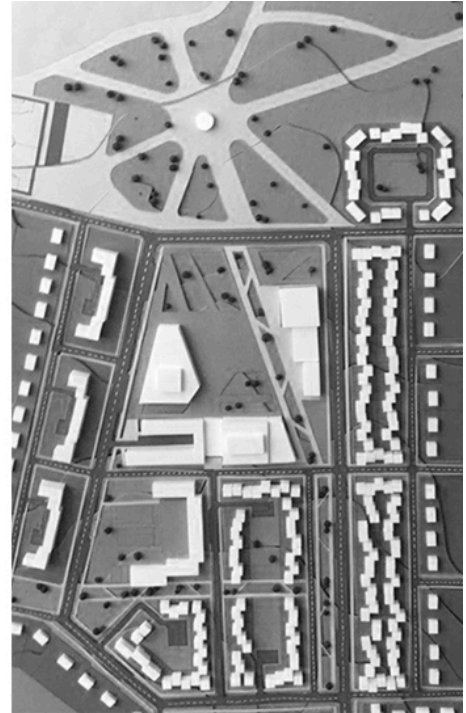
La procédure implique :

1. Élaboration du schéma de zonage fonctionnel de la partie centrale du village et approbation de ses éléments structuraux. Les principes et modalités d'organisation d'un centre communautaire sont décrits au point 3.9.
2. Réalisation d'une sous-base avec relief.
3. Élaboration d'un modèle d'organisation architecturale et spatiale du centre (rues, configuration des bâtiments, espaces publics et récréatifs, dominantes architecturales).

La forme et les dimensions des bâtiments publics dépendent de leurs fonctions. Bâtiments de type halle (un club avec une salle de cinéma, un supermarché, un marché couvert, un temple, un gymnase, une piscine ; les halles font partie de l'école, du conseil du village).

Bâtiments de type cave avec un ensemble de petites pièces et bureaux (école, hôpital, polyclinique, centre commercial, bâtiments administratifs, hôtel). Bâtiments de type pavillon ou îlot (crèche, hôpital, musée, studios amateurs, centre commercial, restaurant).

4. Détermination du matériau d'exécution et du style de conception de la mise en page.

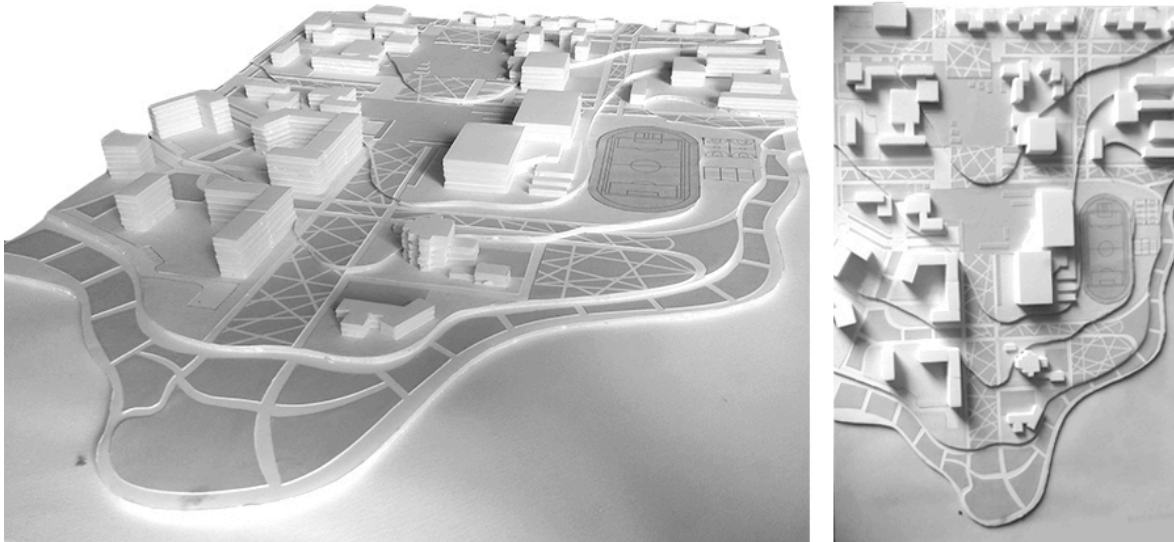

Рис. 15. Maquettes de la partie centrale du village, réalisées par les étudiants de PDABA.

5. La procédure de mise en œuvre du projet est la section III "Bâtiment résidentiel".

5.1. Base théorique

Предбачається, що будинки середньої поверховості розраховані для проживання в них тих родин селища, які не мають можливості або з якихось обставин не бажають проживати в садибній забудові, а віддають перевагу міському типу побудови своєї життєдіяльності.

Найбільш прийнятним і поширеним типом житлових будинків є секційні. Можливо також використання будинків галерейного, коридорного або змішаного типів.

За поверховістю житлові будинки підрозділяються на безліфтові (1-4 поверхи) і ліфтові. Якщо верхні квартири в будинку двоповерхові, то висота безліфтового будинку може бути підвищена до 5 поверхів, тому що відлік ведеться по позначці входу до квартири.

Безліфтове житло має ряд переваг: зв'язок квартири з природним оточенням, можливість організації входу в квартиру із земельної ділянки, наявність літніх приміщень (веранди, тераси), доступність дворового простору та візуальний зв'язок квартири з ним, невелика кількість сусідів (оптимальна кількість від 50 до 200 чоловік).

5.2. Exigences de base en matière de logement.

Мікроклімат житла повинен забезпечити умови повноцінного функціонування людського організму та комфортне перебування людини в житловому середовищі. Аераційний режим; інсоляція; освітленість; температурно-вологісний режим.

Аерація - це обмін повітря, що забезпечує вилучення зайвих концентрацій вуглекислого газу, пару та пилу. Оптимальним є об'єм приміщення 50-60 м³ на одну дорослу людину, а мінімально прийнятним - 25-30 м³.

Інсоляція – це опромінення житла прямими сонячними променями. Мінімальна необхідна інсоляція помешкань – 2,5 години прямого безперервного опромінення в дні 22 березня та 22 вересня (весняного та осіннього рівнодення). Забезпечується інсоляція відповідною орієнтацією житлових кімнат (рис. 12) Тривалість інсоляції повинна бути забезпечена: в одно-, дво- і трикімнатних квартирах - не менше ніж в одній кімнаті; у чотири- і п'ятикімнатних - не менше ніж у двох кімнатах. Літні приміщення житлових будинків не повинні погіршувати інсоляцію квартири.

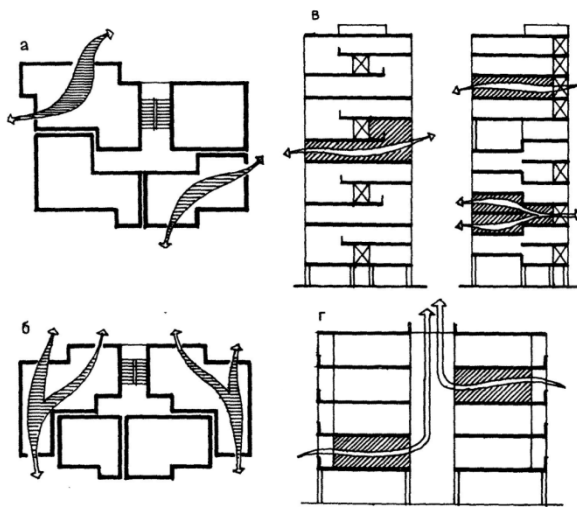

Рис. 16. Обмін повітря в приміщеннях житла а) кутове провітрювання; б) наскрізне провітрювання; в) наскрізне провітрювання в коридорних та галерейних будинках; г) провітрювання через шахту.

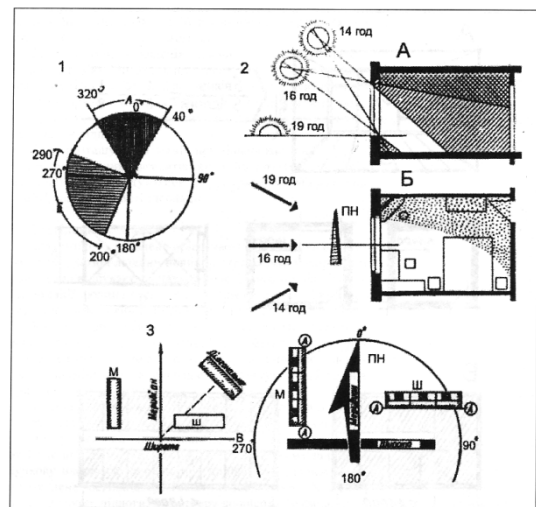

Рис. 17. Інсоляція житла: 1 – орієнтація житлових приміщень: сектор А – недопустима орієнтація у всіх кліматичних районах; сектор Б – ІІБ, ІІВ, ІVВ недопустима, а в інших кліматичних підрайонах України небажана орієнтація. 2 – схема інсоляції приміщень у розрізі (А) та плані (Б); 3 – меридіональне (М) та широтне (Ш) розташування будинків.

Освітленість житла – природне освітлення повинні мати житлові кімнати, кухні, входні тамбури до будинків, сходові клітки і загальні коридори у житлових будинках коридорного типу. Відношення площі світлових прорізів житлових кімнат і кухонь до площі підлоги цих приміщень повинно бути в межах від 1:5,5 до 1:8. Для мансардних поверхів зі світловими прорізами в площині похилих огорожувальних конструкцій – не менше 1:10.

Антропометричність житла. Житлове середовище створюється людьми і для людей. Габаритні розміри тих чи інших просторів,

призначених для використання людиною, прямо залежать від габаритів антропометричних даних людини. Антропометрія – система засобів, завдяки яким створюється просторове середовище згідно з розмірами і формами людського тіла.

5.3. Zonage fonctionnel de la résidence.

Функціонально-планувальна зона – це частина помешкання, що складається з кількох функціонально пов'язаних між собою приміщень. За ознаками побутових процесів всі приміщення помешкання об'єднуються у дві групи приміщень індивідуального використання та загальносімейні приміщення. Групу приміщень індивідуального використання умовно називають нічною (або інтимною) функціонально-планувальною зоною (хоча особисті кімнати використовуються не тільки для сну), а групу приміщень загальносімейного використання – денною (хоча вони теж найбільш інтенсивно використовуються у вечірній час).

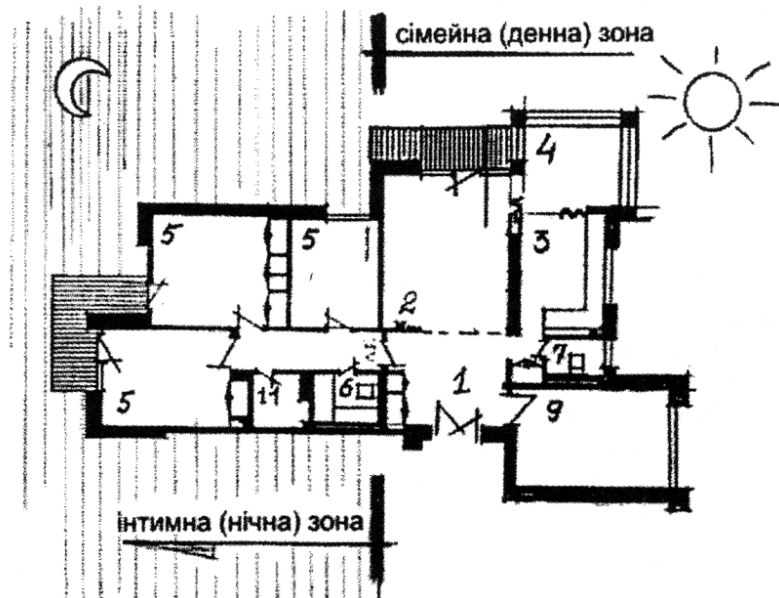

Рис. 18. Функціональне зонування житла.

Зони: 1 – комунікаційна; 2 – спілкування; 3 – приготування їжі; 4 – споживання їжі; 5 – сну та відпочинку; 6 – особистої гігієни; 7 – гігієни; 8 – сімейного спілкування; 9 – занять; 10 – господарська.

Основна ознака помешкання – на проживання скількох осіб та на який склад сім'ї воно розраховане. Сучасна практика розглядає помешкання за кількістю кімнат, на одну більше ніж кількість членів сім'ї, вважаючи, що одна з кімнат є загальною, решта – особистими кімнатами.

На сьогодні загальноприйняте житло повинно мати в своєму складі функціональні зони, визначені основними вимогами до житла.

Зона сну. Обладнання – ліжко й тумбочка для особистих речей. Висота верхньої поверхні для сну дорівнює 400-500 мм.

Зона відпочинку, спілкування та перегляду телевізора. Обладнання – набір м'яких меблів (диван, крісла), журнальний столик, аудіовізуальна апаратура. Крісла та диван повинні бути зручними для людини.

Зона індивідуальних занять. Зона для навчання, професійної робочої діяльності. Обладнання – стіл або секретер з робочим кріслом чи стільцем, книжкові шафи та полиці; комп'ютерний стіл.

Зона приготування їжі. Обладнання – холодильник, мийка, робочий стіл, плита, шафи для кухонного посуду і повсякденного запасу продуктів. Робоча поверхня кухонних меблів вища, ніж у звичайного столу, й становить 85-90 см.

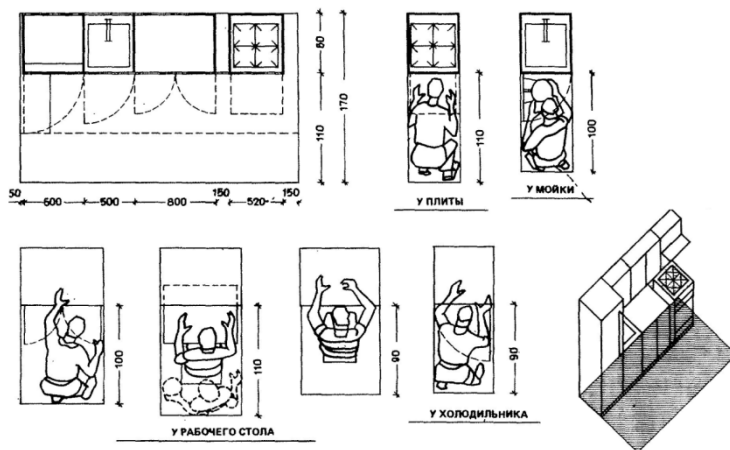

Рис. 19. Зона приготування їжі.

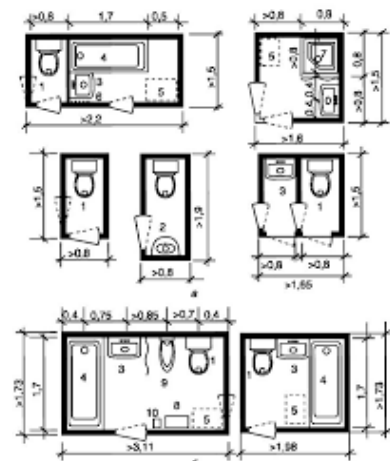

Рис. 20. Функціональна зона особистої гігієни

Зона споживання їжі (рис. 19). Обладнання – стіл із стільцями, сервант або комод для столового посуду, столової білизни, приборів.

Зона особистої гігієни (рис. 20). Обладнання – унітаз, умивальник, ванна, можуть бути ще душовий піддон і біде.

Комунікаційні зони – об'єднують різні простори житла і поділяються на горизонтальні та вертикальні. До горизонтальної зони належить і вхідний простір помешкання, який має таке обладнання – вішалка або шафа для верхнього одягу, тумба для взуття, може бути дзеркало й телефон.

Внутрішньоквартирні сходи (вертикальна комунікаційна зона) використовуються для вирішення житлової чарунки у декількох рівнях.

Зони зберігання – призначені для розміщення особистих речей, білизни, щоденного та сезонного одягу, речей господарського обслуговування, тощо.

5.4. Éléments de planification d'une maison à étage moyen.

Багатоквартирні будинки, крім квартир, містять ряд громадських елементів – вертикальні і горизонтальні комунікації, також можуть включати такі приміщення, як вестибюлі, холи, підсобні приміщення.

Проектування цих приміщень жорстко регламентується нормами.

Сходи можуть бути відкритими (в умовах жаркого клімату) і закритими, але завжди повинні проектуватися у вогнетривких конструкціях і відокремлюються від інших приміщень дверми, які відкриваються у бік виходу з будинку. В усіх закритих сходах передбачається природне освітлення. Ширина маршу в секційних, коридорних і галерейних житлових будинках повинна бути не меншою ніж 1,2 м. У житлових будинках секційного типу, висотою до 3-х поверхів включно, допускається освітлення сходових кліток природним світлом через верхні ліхтарі в перекриттях. При цьому необхідно передбачати просвіт між маршами не менш 0,7 метра та світлову шахту на усю висоту сходової клітини (рис. 22).

Галереї – це відкриті проходи з зовнішньої сторони будинків, що служать для проходу до квартир від сходів. Мінімальна ширина галереї – 1.6 м, при невеликій ширині часто для зручності входу в квартиру роблять ніші, або місцеві розширення.

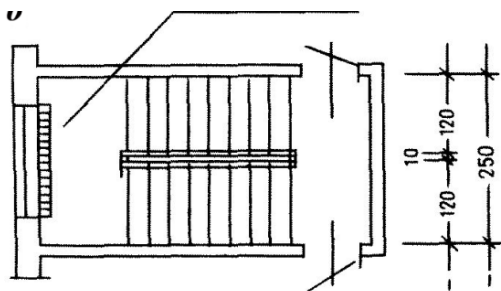

Рис. 21. Основні види сходів у безліфтових будинках.

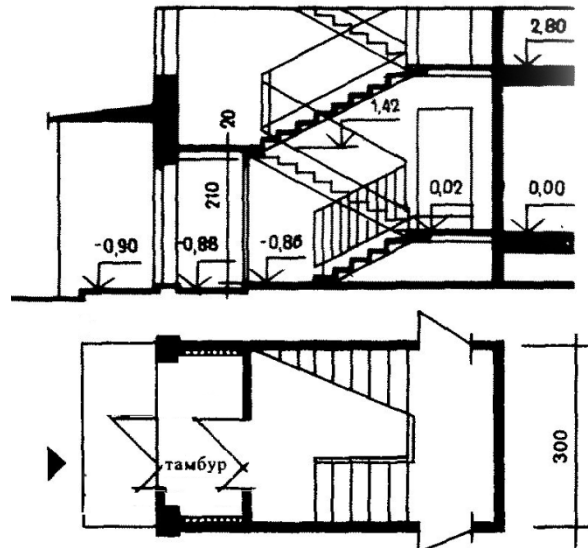

Рис. 22. Організація входу до будинках.

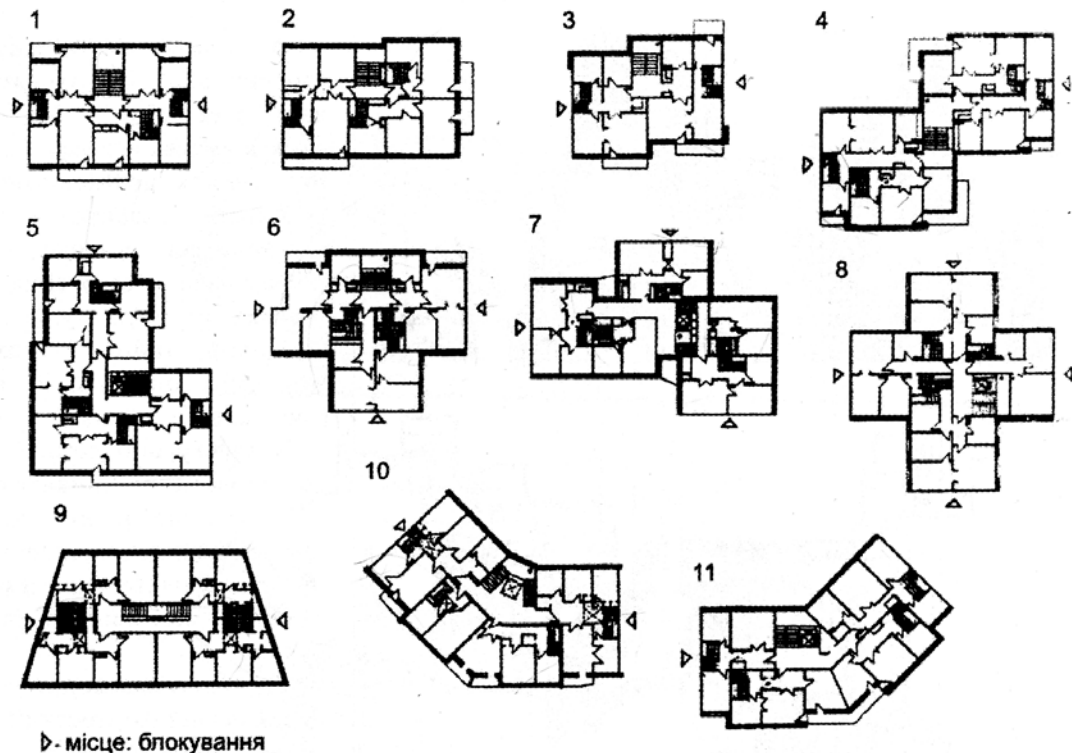
Входи у будинки влаштовуються через тамбури (Рис. 22), глибиною не менш 1,5 м. Позначка підлоги приміщень при вході до будинку повинна бути вище позначки тротуару перед входом не менше ніж на 0,15 м. Позначку низу віконних прорізів приміщень квартир перших поверхів (за винятком квартир з виходом на приквартирну ділянку), як правило, приймають не нижче за 1,8 м від планувальної позначки землі. Вхідні сходи мають дублюватися пандусами для пересування дитячих та інвалідних колясок.

5.5. Maisons sectionnelles.

Односекційні будинки – їх ще називають точковими, баштовими та будинками-свічками чи стержнями. Типологічна ознака

односекційних будинків – можливість орієнтації житлових чарунок на світловий фронт по всьому периметру будинку.

Багатосекційні будинки – це тип житлового будинку, найбільш розповсюджений в практиці міського будівництва як у нашій країні, так і за кордоном. Багатосекційні будинки складаються з кількох самостійних елементів – секцій (секція – частина будинку, що складається з вертикальної комунікації та згрупованих) навколо житлових чарунок). Секції бувають різних типів в залежності від блокування і форми у плані (рис. 23)

▷ - місце: блокування

Рис. 23. Номенклатура секцій житлових будинків: 1 – рядова; 2 – торцева; 3, 4 – рядові зі здвижкою (Z-подібні); 5 – кутова; 6, 7 – трьохпроменеві; 8 - хрестоподібна; 9-11 - поворотні.

5.6. Systèmes structurels et matériaux de construction.

Об'ємно-планувальна структура житлового будинку безпосередньо залежить від вибраної конструктивної системи та методу зведення будівлі.

Несучий остов житлового будинку може бути стіновим, каркасним або змішаним (каркасно-стіновим).

Для огорожуючих конструкцій потрібні матеріали, що мають добрі тепло- та звукоізоляційні якості, вологостійкі, витримують перепади температур, довговічні та вогнетривкі. Такі якості притаманні різноманітним видам легкого бетону (пінобетон, керамзитобетон тощо), керамічній пустотілій цеглі, багатьом місцевим матеріалам.

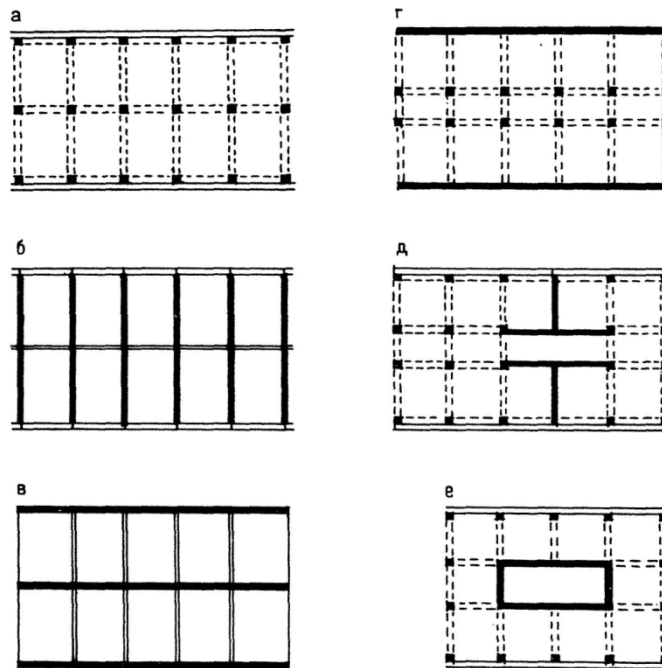

Рис. 24. Види несучого остову житлових будинків: а – каркас; б – поперечні несучі стіни; в – повздовжні несучі стіни; г, д, е – комбіновані системи.

5.7. Plan général et organisation du territoire.

Житлова територія загалом складається із площі забудови житлового будинку; площі озеленення; площі побутових і господарських майданчиків, площі необхідних проїздів та пішохідних доріжок (рис. 25). Площа озеленення повинна становити не менш як 40% житлової території і не менш як 6 м² на кожного мешканця. На житловій території повинні бути такі майданчики:

- майданчик для ігор дітей дошкільного та молодшого шкільного віку (із розрахунку 0,7 м² на мешканця, розміщується не ближче 12 м від вікон житлового будинку);
- майданчик для відпочинку дорослих (0,1 м², відстань від вікон не менш як 10 м);
- фізкультурний (2,0 м², 10-40 м залежно від призначення та можливого шуму);
- господарські – для вибивання килимів, чищення меблів тощо (0,3 м², 20 м);
- для вихову собак (0,3 м², 40 м);
- для тимчасового паркування легкових автомашин – з розрахунку 25% від загальної кількості автомашин, що становить зазвичай 150-200 на 1000 мешканців (розміщується не ближче 10 м від будинку при стоянці до 10 автомашин, 15 м – від вікон, 10 м – від торця без вікон при стоянці на 11-50 автомашин). На господарському майданчику має бути влаштований сміттєзбірник. Відстань від сміттєзбірника до будинку – не менш як 40 м, від фізкультурних, ігрових майданчиків, майданчиків відпочинку – 20 м. При цьому відстань від сміттєзбірників і

господарських майданчиків до найвіддаленішого входу в будинок не повинна перевищувати 100 м.

Дитячий ігровий майданчик – це дворовий простір, що створюється для задоволення потреб в іграх двох вікових груп дітей: від 2 до 6 років та від 7 до 12 років.

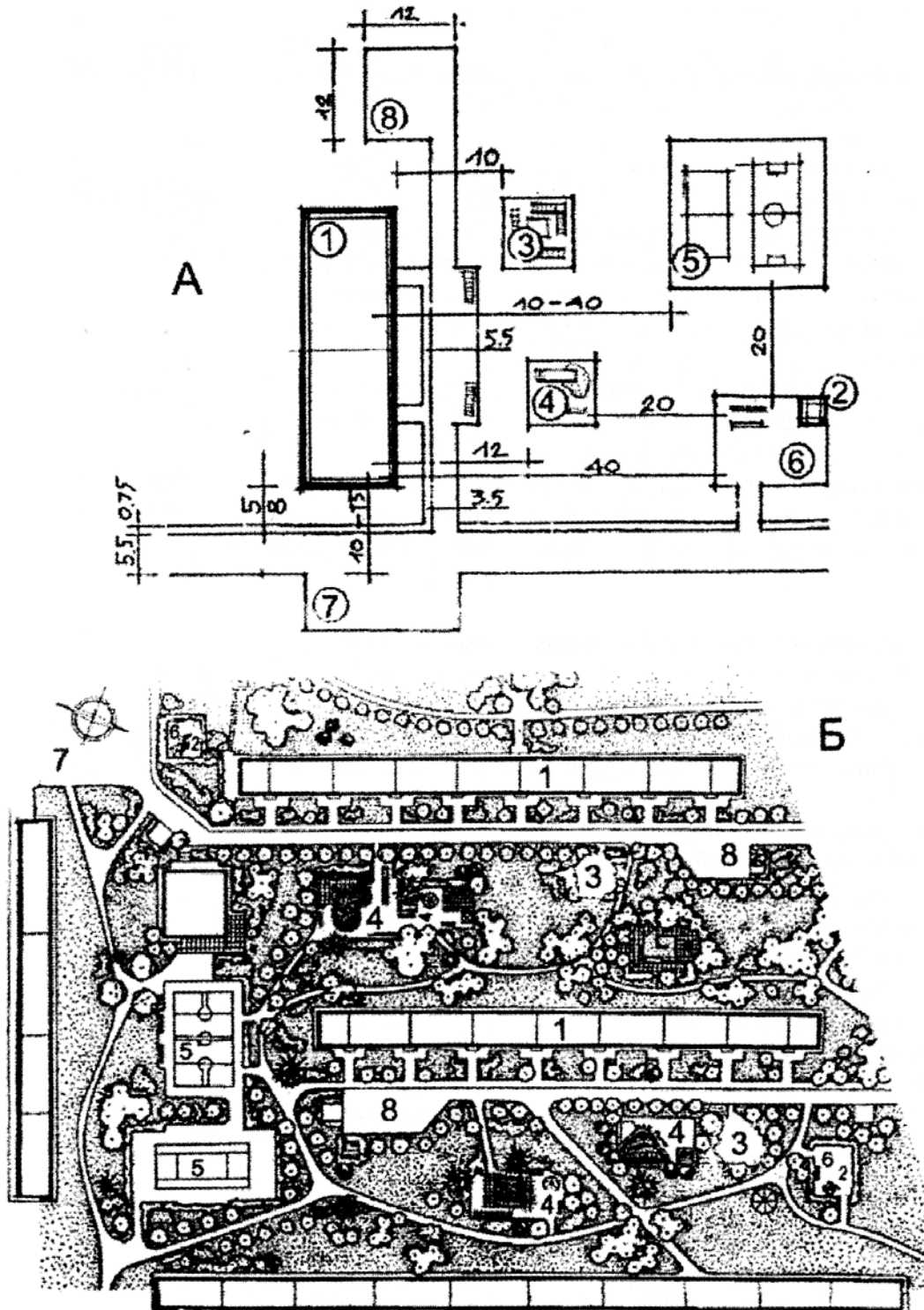

Рис. 25. благоустрій житлових територій: А – схема; Б – план житлової групи: 1 – будинок, 2 – сміттєзбірник, 3 – майданчик для відпочинку, 4 – дитячий майданчик, 5 – спортивний майданчик, 6 – господарський майданчик, 7 – автостоянка, 8 – майданчик для розвороту.

6. Livres recommandés.

Селище:

1. Про регулювання містобудівної діяльності: Закон України № 3038-17 від 18 груд. 2017 р. База даних «Законодавство України». ВР України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3038-17>.
2. Про основи містобудування: Закон України № 2780-12 від 10 черв. 2017 р. База даних «Законодавство України». ВР України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2780-12>.
3. Воробйов В. В., Швець І. А., Самойленко Є. В. Селище на 2000 мешканців. Планування та забудова. Методичні вказівки до курсового проекту з архітектурного проектування. Дніпропетровськ: ПДАБА, 2014.
4. Гаврилов І. М., Яшунський Є. Б., Мовчан Ю. П. Планування та забудова селища на 2000 тисячі мешканців. Методичні вказівки до курсового проекту з архітектурного проектування. Дніпропетровськ: ПДАБА, 2003.
5. Гусаков В., Валетта У., Нудельман В., Вашкулат О. Регулювання використання і забудова територій населених пунктів (Зонінг). Довідник. Україна. Київ, 1996.
6. ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій». Київ: Мінрегіон України, 2019.
7. ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів». Київ: Мінрегіон України, 2018.
8. Краткий справочник архитектора: Ландшафтная архитектура. Киев: «Будівельник», 1990.
9. Містобудування. Довідник проектувальника. За ред. Т. Ф. Панченко. Київ: Укрархбудінформ, 2001.
10. Панченко Т. Ф. Туристичне середовище: архітектура, природа, інфраструктура. Монографія. Київ: «Логос», 2009.
11. Посацький Б. С. Основи урбаністики. Ч. II. Розпланування та забудова міст. Львів: НУ «ЛП», 2001.

Житловий будинок:

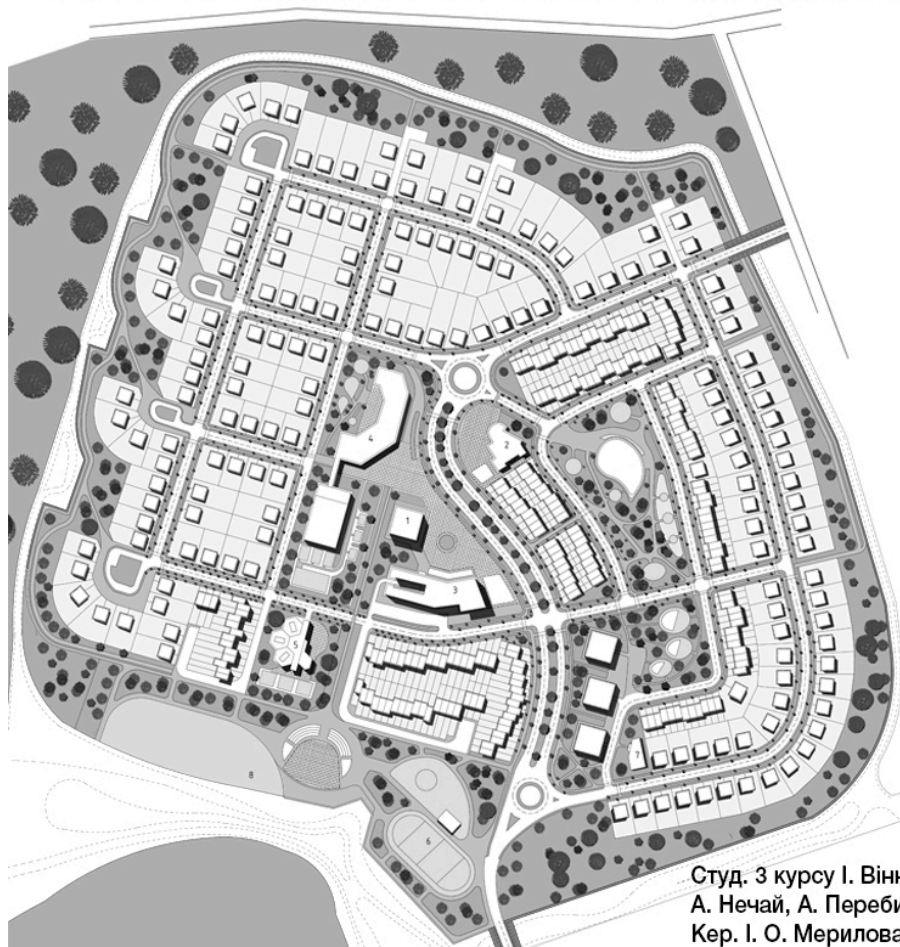
1. ДБН В.2.2-15:2019. Житлові будинки. Основні положення. URL: https://dbn.co.ua/load/normativy/dbn/dbn_v_2_2_15_2015_zhitlovi_budinki_osnovni_polozhennja/1-1-0-1184.
2. ДБН В.2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд. URL: https://dbn.co.ua/load/normativy/dbn/dbn_v_2_2_40/1-1-0-1832.
3. Архітектурне проектування житла: Навчальний посібник. – К.: ФЕНІКС, 2006.
4. Нойферт Э. Строительное проектирование. М.; Стройиздат, 1991
5. Методичні вказівки до виконання курсового проекту з архітектурного проектування «Селищний житловий будинок» для студентів напряму підготовки 6.060102 - «Архітектура» денної форми навчання. Укладачі: Болдирева О.Г., Подолинний С.І., Турган І.В., Дніпропетровськ: ДВНЗ ПДАБА, 2014. - 28 с.

Додаток А

Приклади проектних рішень селищ.

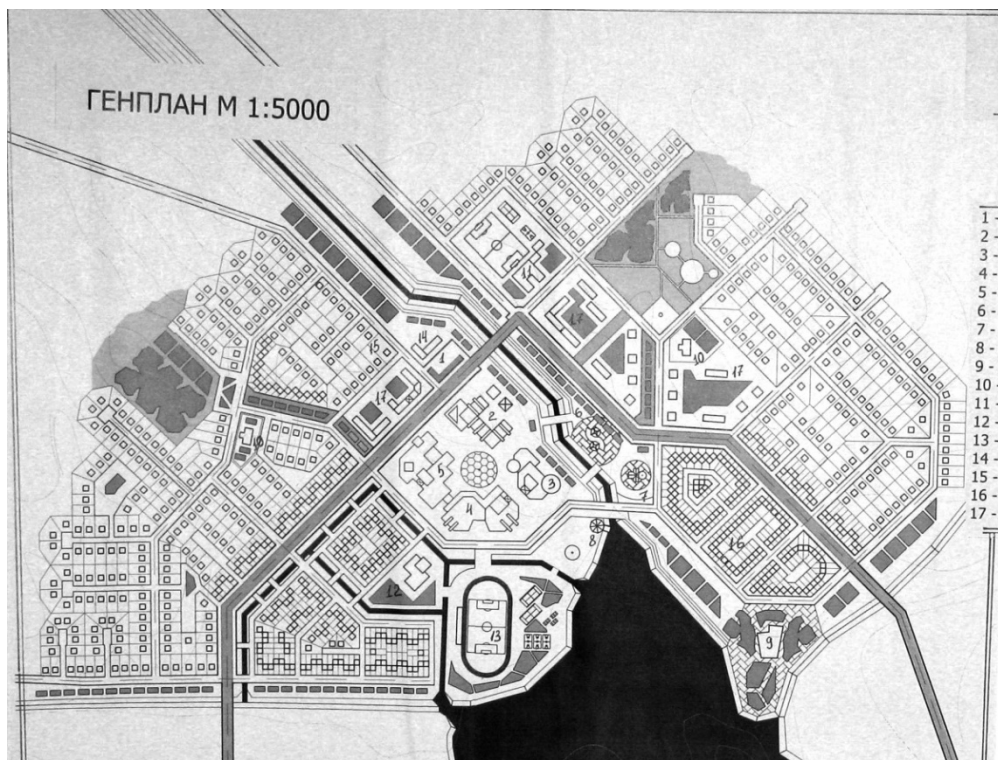
Студ. 3 курсу Д. Хохлова;
Кер. І. О. Мерилова, І. В. Турган

Студ. 3 курсу І. Вінніченко,
А. Нечай, А. Перебитюк, Є. Ясковець
Кер. І. О. Мерилова, О. А. Речиц

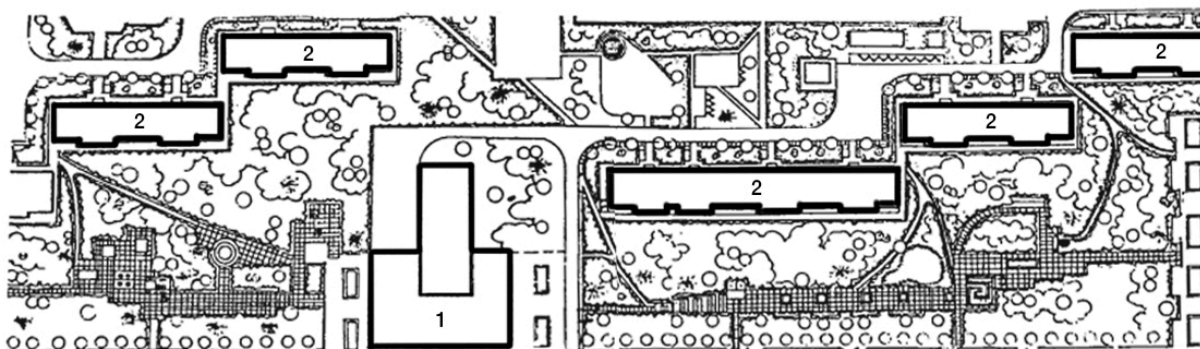
Студ. 3 курсу Т., кер. І.А.Швець

Студ. 3 курсу К.Руденко, кер. І.А.Швець

Додаток Б Озеленення території

А. Бульвар у житловій забудові з асиметричним розташуванням головної алеї

Б. Бульвар ізольованої території з асиметричним розміщенням центральної алеї

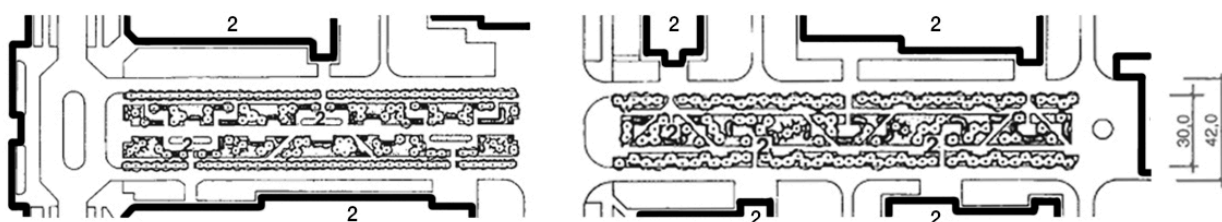
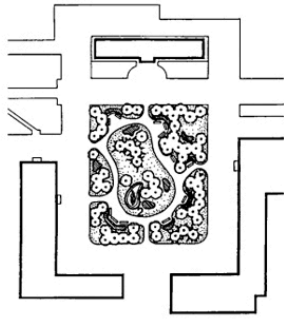

Рис. 1. Приклад планувальної організації, благоустрою та озеленення бульварів:
1 – громадський центр; 2 – житлові будинки.

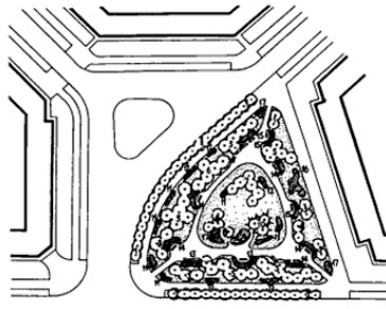
Таблиця 1

Рівень озеленення структурних елементів

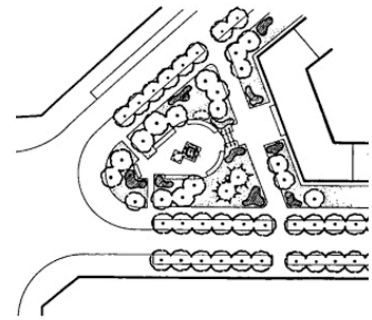
Структурні елементи території озеленення	Рівень озеленення, %
Озеленені території загального користування	
Дитячі парки	40-55
Спортивні парки	15-30
Меморіальні парки	30-65
Сквери	75-55
Бульвари	60-75
Озеленені території обмеженого користування	
Житлові території	Не менше 25
Ділянки шкіл	45-50
Ділянки дитячих закладів	45-55
Ділянки громадських споруд	40-50
Ділянки культурно-просвітніх закладів	40-60
Спортивні споруди	30-50
Заклади охорони здоров'я	55-65
Озеленені території спеціального призначення	
Територія вулиці	Не менше 25
У санітарно-захисних та охоронних зонах	60-80

Біля громадських споруд

На транспортній площі

Біля монумента

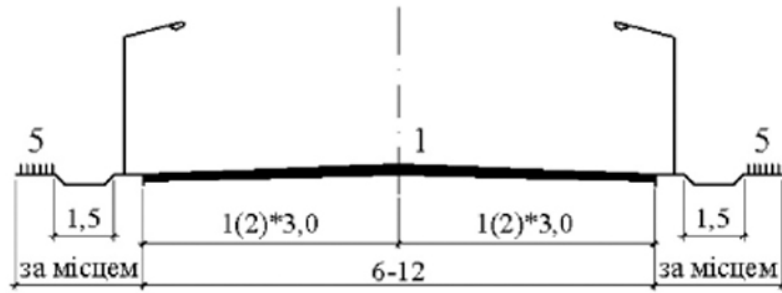
Рис. 2. Приклад планувальної організації, благоустрою та озеленення скверів.

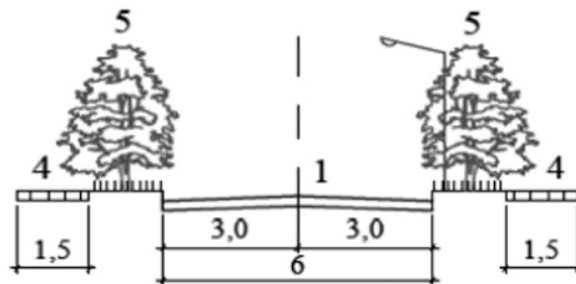
Рис. 3. Загальний вид селища та озеленення в його структурі.

Додаток В

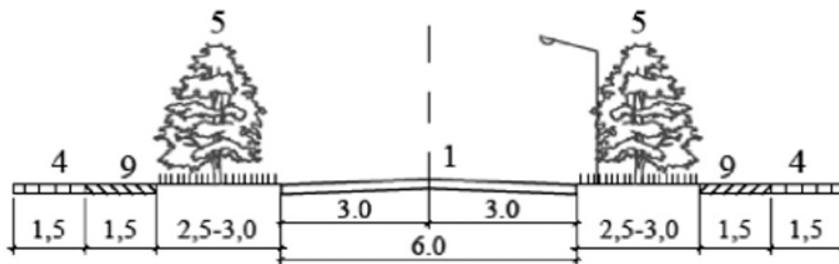
Дороги та вулиці сільських населених пунктів. Профілі вулиць.

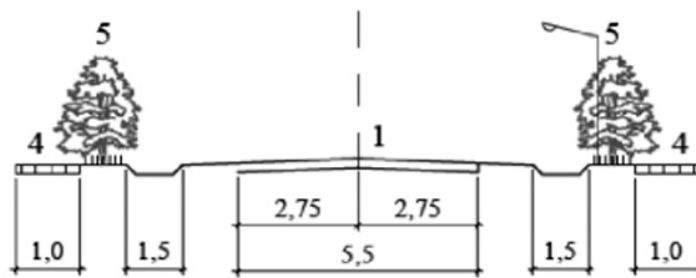
Селищні дороги; селищні вулиці

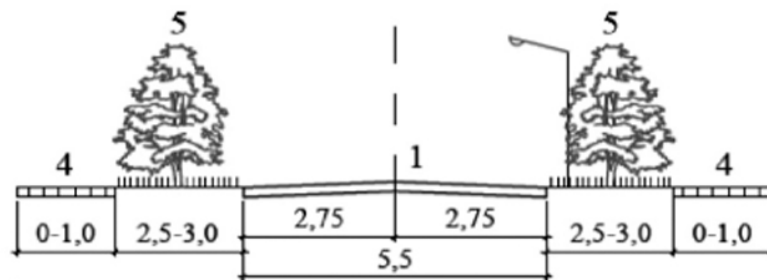
Головна дорога

Головна вулиця з велосипедною доріжкою

Житлова вулиця

Проїзд